Discurso do Presidente da Xunta

DEBATE SOBRE O
ESTADO DA AUTONOMÍA

Parlamento de Galicia, 13 de marzo de 2012

1. INTRODUCIÓN

Señora Presidenta;
Señoras e señores deputados;
Autoridades Presentes;
Galegas e galegos

1. INTRODUCIÓN

Comparezo neste Parlamento para abrir o debate sobre o Estado da Autonomía; en cumprimento da Lei Reguladora da Xunta de Galicia e da súa Presidencia e, sobre todo, convencido como estou de que en días como este a Galicia democrática faise máis forte.

Quizais alguén se pregunte se acaso é necesario robustecer un logro alcanzado hai xa máis de 30 anos. Na miña opinión é que si.

A nosa autonomía é unha obra inacabada, sempre incompleta. Necesita ser alimentada todos os días e o seu éxito depende de que cada xeración de galegos cumpramos coa misión do noso tempo.

O tempo deste debate sitúanos tres exercicios despois das últimas eleccións autonómicas e a un ano do prazo máximo de duración da lexislatura;

nun contexto de dificultades económicas e sociais sen precedentes para todos os que o vivimos;

e no ámbito político, no inicio dunha nova etapa en España porque así o determinaron os cidadáns.

Non aspiro, señorías, a que ao longo dos días de hoxe e mañá exista plena coincidencia nas nosas reflexións. Precisamente como representantes dos galegos, é normal que aquí se

reflictan pensamentos diferentes, concepcións distintas do noso país, e mesmo soños contrapostos.

Pero si lles digo que nesa misión común que nos ten encomendado a cidadanía, este debate é unha gran oportunidade para responder a algo no que todos si concordamos:

a excepcionalidade do tempo que nos tocou vivir; ao pobo galego ao que nos debemos e a toda a nación española no seu conxunto.

O '*como estamos*', e eu diría que mesmo 'o '*por que estamos como estamos*', non suscita debate entre os cidadáns. Por iso, tamén aquí debería servirnos como punto de partida, para deixar de pasalo todo polo filtro partidista, e entendernos e complementarnos.

En definitiva, poder, todos xuntos, estar á altura das complexas circunstancias nas que debemos seguir avanzando no fortalecemento da nosa autoestima.

Porque tamén hai que facelo ás duras.

1.1 DEBATE NUN MOMENTO EXCEPCIONAL

Como a inmensa maioría dos cidadáns saben, porque o sofren, España vive o maior empeoramento económico da súa historia democrática, e Galicia non é allea a esta dura situación.

- En menos de oito anos, o paro duplicouse (do 10,9 a case o 23%), e alcanzou a dramática cifra de 5 millóns de españois

- Pasamos dun práctico superávit a un déficit superior ao 8,5% que acendeu todas as alarmas na Unión...

- Dentro da nación, temos perdido confianza en nós mesmos. Fóra, somos un Estado ao que se lle mira con desasosego...

- E o camiño máis inmediato para percorrer antóllase certamente difícil, tendo en conta que a mesma España que medraba a un ritmo do 3% en 2004, afronta a perspectiva dunha nova recesión, polo menos durante todo o ano 2012.

Ante este contexto, a inmensa maioría dos españois consideraron que era preciso un cambio de políticas e de políticos en España; e así o reflectiron primeiro en Galicia en 2009; nas eleccións municipais e autonómicas en maio de 2011 e; o pasado 20 de novembro, sinalando un novo Goberno en España.

- Manifestaron nas urnas un cambio en España sen precedentes; en todo o Estado, Comunidade por Comunidade e case concello por concello. Un cambio político das mesmas dimensións que as reformas políticas que entenden que son precisas levar a cabo.

- Os cidadáns son plenamente conscientes de que este momento económico histórico require dunha histórica reacción política;

e están plenamente convencidos de que hai unha saída, pero que se requirirá de esforzos e persistencia para alcanzala, sen poder permitirnos máis demora.

Tanto é así que, en só dous meses, e xa desde o seu primeiro Consejo de Ministros, o novo Goberno de España, por darlles os exemplos máis significativos, tivo que abordar:

- Unha reforma urxente de 15.000 millóns de euros para despexar o risco de intervención da economía española por parte da Unión Europea.

- Unha reforma laboral para abrir oportunidades aos desempregados, sen ningunha perspectiva coas políticas de emprego que estaban vixentes, que destruíron máis de millóns de postos de traballo.

- Ou unha reforma financeira que establece un marco estable para poder devolver o crédito ás canles da economía.

O actual Goberno central tivo que renunciar ao habitual período de adaptación do que gozan os novos executivos e actuar desde o primeiro momento porque, lamentablemente, a España que iniciou este 2012 xa non conta nin con cen días de graza: esgotou os períodos de proba e esgotou as segundas oportunidades.

1.2 OUTROS MOMENTOS EXCEPCIONAIS

Pero precisamente na determinación está a clave, está a clave de que poidamos manter a esperanza de acabar no grupo dos que resistiron, e non no grupo dos derrotados polas dificultades. Nada ten que ver co destino, senón que depende da capacidade de iniciativa dos pobos e dos seus dirixentes.

España, Galicia, nós, debemos e podemos figurar entre os territorios capaces de adaptarnos a un mundo que xa non é como o de antes. Se o fixemos noutras encrucilladas históricas, tamén temos capacidade para facelo agora.

Señorías, o país que hoxe vivimos forxouse na adversidade. Nun momento de extraordinaria dificultade como o da Transición, rexurdiu dende as brumas da súa propia historia para converterse nunha democracia moderna e eficaz.

Agora que os pobos, máis que nunca, precisamos de referentes, cómpre preguntarnos como foi posible.
Na miña opinión, soamente pode explicarse co factor humano.

Os proxectos que se puxeron en marcha, as normas de convivencia que se ditaron, as institucións que se crearon, non foron froito da casualidade. Aloumiñáronas mulleres e homes sabedores da súa responsabilidade histórica. Mulleres e homes de carne e óso. Mulleres e homes do seu tempo. Tamén galegas e galegos coma nós.

Permítanme que recorde a unha das persoas que tivo daquela un papel protagonista.

- Recordarase en España sempre polas súas achegas durante unha época complexa;

  pola redacción da que hoxe é a nosa principal carta de convivencia, a Constitución;

  por garantir a alternancia política coa fundación dun dos grandes partidos estatais.

Pero ademais, para Galicia, foi, é e será sempre un referente como galego. Falo dun deputado desta Cámara, falo do Presidente Fraga.

2. GALICIA RECUPEROU O SEU LUGAR

Señorías, a grandeza do Presidente Fraga faise aínda máis evidente imaxinando o que tería sido Galicia sen a súa decisiva contribución a este pobo. Sen o seu alento a todo tipo de propostas, sen a súa presenza en innumerables proxectos, sen a enorme forza que atesouraba. ¿Como sería esa Galicia? Unha Galicia inxustamente menos completa, moito menos transcendente.

Poderíase dicir que o Presidente Fraga, como o sabio que pedía un punto de apoio para mover o mundo, atopouno para mover Galicia. Encontrou nos galegos a enerxía precisa para superar as inercias e iniciar camiños novos que hoxe seguen abertos. En cada un deles está presente o fondo humanismo que nace da apaixonada identificación que tiña coa súa xente.

Porque o Presidente Fraga escoita o seu pobo, enténdeo, e o pobo fala. Fala a través de avances e dun progreso evidente. Fala a través do levantamento dunha Autonomía do Benestar sen precedentes. Fala a través da súa contribución ao proxecto común español.

Por iso, o seu recordo está presente en todos os recunchos de Galicia, pero tamén vive no sentimentos de tantas galegas e galegos, de varias xeracións, que gañamos con el grandes doses de autoestima.

Porque a través do Presidente Fraga, Galicia falou e Galicia foi sempre escoitada.

2.1 A TRAVÉS DAS SÚAS POLÍTICAS

Pois ben, señorías, hoxe Galicia volve falar e Galicia volve ser escoitada. A nosa Comunidade ten saído do anecdotario da política nacional e, tres anos despois, está recuperando o seu lugar e a súa transcendencia en España.

Galicia está volvendo ser un referente de sentido común; de sentido común na xestión do estado das autonomías; e de sentido común, participando activamente da construción do proxecto que compartimos co restos dos españois.

Galicia volve ser escoitada en España: é escoitada polo que di e tamén é escoitada polo que fai.

1. Porque, señorías, cando a maior parte da nación non o concibía; Galicia considerou necesario adoptar un patrón de conduta ética e económica chamado austeridade.

2. O mesmo ocorreu co déficit público. Mentres en España, empezando polo Goberno Central, se disparaba o gasto sen control, Galicia xa se preocupaba de equilibrar as súas contas e alertaba da necesidade de facelo.
3. Galicia estivo comprometida coa disciplina orzamentaria. Aplicámola dende o primeiro día e hai un ano, neste mesmo debate, plantexamos regulala por lei; o que máis tarde foi motivo dunha reforma constitucional pactada entre os grandes partidos do arco español.

4. Defendemos que era preciso non gastar máis do que se tiña e, primeiro, pagar o que se debía. Entendemos que os emprendedores non podían ter na administración un problema engadido e, por iso, priorizamos o pago aos nosos provedores, en forma e prazo.

5. Ou Galicia foi tamén precursora da necesidade de revisar procedementos consolidados na xestión para acadar maiores eficiencias.

Galicia falou a través das súas políticas e a mostra de que foi escoitada é que agora todas as administracións, como tamén indica Europa, as consideran imprescindibles para a súa recuperación económica

2.2 COA SÚA PARTICIPACIÓN NO ESTADO

Co mesmo sentido común, con responsabilidade, o Goberno galego ten falado e ten dito ao longo destes tres anos; pero noutras ocasións non se nos quixo nin sequera escoitar.

1. Dixemos, antes que ninguén, que era preciso aprazar a dez anos a débeda derivada das malas previsións económicas en 2008 (o ano de eleccións xerais) e de 2009 (ano de eleccións autonómicas) porque condicionaban a capacidade financeira das autonomías.

2. Dixemos, a través dun catálogo de fármacos, que era preciso unha nova política farmacéutica, que no caso de Galicia consume arredor de 1.000 millóns de euros e supón máis do dez por cento dos orzamentos autonómicos, e avanzar na eficiencia sen que se resentira a prestación.

3. Dixemos, a través dunha nova Lei, que era preciso unha maior profesionalización nas entidades de aforro e solicitamos ao órgano competente unha revisión das retribucións que percibían os seus directivos.

4. Dixemos que, en lugar de promesas incumpridas e avances deixados a deber, era preciso contar cun AVE real e correctamente financiado, con prazos temporais e económicos certos.

5. Dixemos que era preciso non deixar agrandar, con inacción, o problema de que na ría de Ferrol os estaleiros públicos leven seis anos sen recibir novos pedidos.

6. Dixemos que era preciso arbitrar un novo sistema fiscal que compensara a difícil situación na que quedou o sector naval tras a suspensión do tax-lease por parte de Bruxelas hai case xa un ano.

7. Dixemos que era preciso profundar no autogoberno de Galicia e crear un marco estable que nos permitira non soamente acordar o traspaso de novas competencias, senón tamén avanzar na mellora das competencias que xa temos adquirido.

Dixemos, pero houbo un Goberno de España que non quixo escoitar e incluso nos contestou, como dixen, con recursos e paralizacións.

Non era consciente de que Galicia estaba a falar, con lealdade, a través do seu lexítimo goberno;

e Galicia volveu falar, esta vez a través das urnas,

e agora si, en todo isto, estamos avanzando para obter as respostas que precisamos e que merecemos.

1. Hai un compromiso explícito e reiterado publicamente do Ministro de Hacienda de aprazar a dez anos o pago da débeda autonómica, tal e como pedía Galicia.

2. O Ministerio de Sanidad tenme comunicado que o Goberno ten previsto retirar o recurso que antepuxeron os seus antecesores contra o catálogo priorizado de fármacos da Xunta de Galicia, posto que non había ningunha razón nin económica nin sanitaria para que se mantivera tal recurso.

3. Tense desbloqueado a paralización do autogoberno e o Ministerio de Interior xa me comunicou oficialmente que reforzará a Policía Autonómica con máis de 150 novos axentes..

Por primeira vez nos últimos anos podemos completar a Policía Autonómica e reforzar as súas tarefas contra os incendiarios ou contra o furtivismo.

4. Os Ministerios de Industria e Hacienda, teñen presentado en Bruxelas unha alternativa á retirada do tax-lease, de acordo coa Xunta e o sector naval galego.

5. No meu recente encontro coa Vicepresidenta do Goberno puidemos traballar no ámbito das infraestruturas e dos sectores naval, eólico e financeiro; aos que me referirei polo miúdo nesta intervención.

6. E xa lles anuncio que, este mesmo xoves, reunireime co Presidente do Goberno de España, Mariano Rajoy, para continuar avanzando nas prioridades de Galicia que, agora si,

son tamén as prioridades do Goberno de España e que agardamos que poidan ser abordadas como tal.

"*Urxe abrir unha nova etapa na relación entre o Goberno Central e as autonomías. Unha nova etapa na que se pase da tensión sistemática á cooperación ordinaria. As autonomías temos o dereito e o deber de participar na definición das políticas do Estado e as medidas debemos adoptalas a través dun amplo e maioritario consenso*". A nosa disposición por retomar e avanzar nunha "*España cooperativa*" é completa.

Recoñezo que este é un xeneroso ofrecemento. Seguramente algúns de vostedes pensarán ou dirán que xorde porque agora comparto partido político cos membros do novo Executivo. Trabucaranse. É exactamente, coas mesmas verbas, a proposta que fixen no Debate do Estado de Autonomía de hai un ano nesta Cámara, cando en España gobernaba o Partido Socialista.

3. UN GOBERNO RESPONSABLE

3.1 CENTRADO NOS PROBLEMAS DOS CIDADÁNS

Señorías; Galicia está recuperando o seu prestixio, o seu protagonismo, a súa transcendencia e o lugar que lle corresponde en España; e isto sitúanos nunha posición de vantaxe.

Este Parlamento é testemuña de como desde a oposición se advertía de que a opción do Partido Popular nas Eleccións Xerais supoñía avalar e incluso estender a España a xestión da Xunta de Galicia. O resultado en Galicia e en España foi claro. Os cidadáns apoian as nosas políticas de responsabilidade.

¿Pero significa que con esta vantaxe e o apoio popular, no Goberno galego nos conformamos ou nos damos por satisfeitos? En absoluto.

Eu non estou aquí para dicir que en Galicia non hai problemas. Nin moito menos. Hainos. Demasiados. Hainos porque os hai en toda España e asegúrolles que conforman todas as miñas preocupacións e ocupan toda a miña atención e toda a miña disposición.

Négome con rotundidade a reproducir na nosa terra a cegueira política que nos trouxo ata aquí. Hai problemas. Pero o que si podo dicir é que, desde hai tres anos, a Xunta de Galicia só está centrada nas solucións.

É o mínimo que se pode esperar dun goberno, alegaría calquera cidadán. E con toda a razón. Pero a maioría dos galegos saben que ese mínimo esixible aos seus dirixentes non sempre estivo garantido. Agora si.

- Agora hai un goberno unido, e non en división e disputa.

- Agora hai un goberno austero, e non protagonista dunha mala administración.

- Agora hai un goberno que planifica, en lugar de caer en improvisacións e contradicións.

- Agora hai un goberno que xestiona con eficiencia os recursos públicos, e non que substitúe a ausencia do deber de administración polo gasto pouco controlado.

- Agora hai un goberno soamente centrado nos problemas da xente, e non despistado polos seus propios problemas.

En definitiva, señorías, Galicia ten agora un goberno responsable e con plena garantías de responsabilidade.

  - Un Goberno responsable coa garantía de que di a verdade en lugar de tratar de ocultala.

  - Un goberno responsable coa garantía de que xestiona a realidade en lugar de tentar disimulala.

  - E un Goberno responsable coa garantía de que no centro da súa acción política están as persoas e non o goberno en si mesmo.

3. 2 DI A VERDADE

A verdade é a primeira obriga dun goberno e é o primeiro dereito dun cidadán.

- Coa verdade por diante, estou convencido de que a situación do noso país sería hoxe radicalmente distinta e teriamos empregado todos os nosos recursos e instrumentos en contra dos efectos da crise.

- Coa verdade por diante teriamos controlado o déficit público, sen chegar ás cifras alarmantes dos nosos días.

- Coa verdade por diante, en lugar de deixar que a economía se resentira tanto, teriamos acometido de forma gradual as reformas necesarias.

- E o mesmo en Galicia. Coa verdade por diante, no seu momento, teriamos aprobado uns orzamentos certeiros, sen falsos incrementos en crise, que non terían lastrado as contas dos exercicios posteriores.

Por iso, señorías, en lugar de seguir facéndolle este fraco favor á nosa terra, a Xunta actual ten ido dende o primeiro momento coa verdade por diante.

- A verdade de que vivimos unha situación moi difícil, na que o principal problema que temos que afrontar é o que sofren os 274.675 galegos e galegas que están no paro.

- A verdade de que Galicia vese afectada por unha dependencia en exceso dun mercado nacional en recesión; no que os nosos principais compradores, o resto de España, teñen diminuído a súa capacidade adquisitiva.

- A verdade de que hai sectores produtivos que están a enfrontarse a dificultades como as que nunca antes tiveron que facer fronte.

- A verdade de que non partimos de cero senón de negativos, posto que arrastramos buratos económicos derivados da irrealidade contable.

- E a verdade de que España vai sufrir este 2012 unha recaída económica que vai situarnos nunha nova recesión; lonxe do crecemento positivo do 2,3% que se nos transmitiu a todos os españois o goberno anterior hai apenas uns meses. Iso non era xustamente dicir a verdade.

A verdade, complexa, difícil, dura; pero a verdade imprescindible no camiño de restablecer a confianza que precisamos para transformar, precisamente esa verdade, nunha maior esperanza para os cidadáns.

3.3 XESTIONA A REALIDADE

Recoñecer a situación verdadeira leva implícita a necesidade de abordar a xestión pública desde o pleno realismo e somos conscientes de que o actual goberno ten que enfrontarse a máis problemas que nunca e a menos recursos que nunca.

Estamos nun escenario no que os presupostos autonómicos de Galicia para 2012 nos retrotraen a uns niveis de ingresos de 2005, cos que debemos, sen embargo,

- pagar a máis empregados públicos que entón, arredor de 500 millóns de euros máis cada ano en nóminas.

- prestar máis servizos públicos que daquela.

- ou rematar e manter as infraestruturas que se foron sumando ao patrimonio público nos últimos sete anos.

Unha marxe de manobra estreita como vostedes poden comprobar, que, ademais, se ve empeorada desde tres puntos de vista.

(1) Cun lastre arrastrado do pasado. Refírome á débeda de 2.300 millóns de euros que temos que devolver como consecuencia das malas previsións económicas do Goberno central e do Bipartito nos anos 2008 e 2009.

(2) Cunha ameaza futura, a relativa ao novo escenario orzamentario que se abrirá na Unión Europea a partir de 2013, cando Galicia deixará de ser obxectivo converxencia.

(3) E cun obstáculo no presente. Falo do modelo de financiamento, que xa era malo para Galicia na súa concepción pero que aínda foi peor na súa aplicación, posto que nos privou de 805 millóns de euros que nos correspondían en 2011.

Ante isto, señorías, tiñamos dúas posibilidades.

A primeira era imitar o comportamento doutras administracións e seguir movéndonos na irrealidade.

Pero preferimos apostar pola segunda opción, que é a de tentar racionalizar, desde o sentido común e a responsabilidade, esa realidade.

(1) Como xa teño dito, temos acadado o aprazamento a dez anos no pagamento da débeda herdada.

(2) A nosa persistencia ante as institucións comunitarias ten contribuído a que a Comisión Europea sexa receptiva á proposta dunha aterraxe suave dos fondos comunitarios para as Comunidades que deixamos de ser Obxectivo 1 da Unión.
(3) E no referente ao financiamento autonómico, quero transmitirlles que:

En primeiro lugar, manteremos o recurso de inconstitucionalidade polo que entendemos que foi, por parte do anterior Goberno de España, un incumprimento flagrante dos seus compromisos coas Comunidades.

E, en segundo lugar, que ao igual que obtivemos un aprazamento no pago da débeda autonómica; ao igual que encamiñamos que Galicia poida seguir a percibir fondos da Unión a partir de 2013; non imos descansar ata acadar un novo modelo de financiamento autonómico axeitado, xusto e certo.

- Axeitado para poder afrontar o pago das prestacións públicas esenciais.

- Xusto con todos os cidadáns de todos os territorios, tendo en conta, na súa xusta medida, factores como a dispersión ou o envellecemento.

- E certo. É dicir, que se cumpra.

4. GALICIA, EN MELLOR POSICIÓN

Señorías, son plenamente consciente de que a verdade e a realidade pode supoñer un motivo de abatemento para moitos galegos. Tampouco é sinxelo para un Goberno ter que dicila con toda a súa crueza e moito menos xestionala co acerto que se precisa.

Pero, desde esa mesma fidelidade á verdade e á realidade –que é a lealdade que lle debo aos cidadáns- tamén lles podo dicir que, no custoso camiño cara a recuperación, Galicia ten logrado situarse nunha posición máis avantaxada que a do conxunto de España.

E esta é unha verdade e unha realidade constatable desde dúas perspectivas.

(1) A primeira, a que nos sitúa na meirande parte dos indicadores económicos, non nunha boa situación, pero si nunha mellor posición que o Estado e que a maioría das CCAA.

(2) E a segunda perspectiva, a posición á que chegamos a través da anticipación política de Galicia durante estes tres anos.

4.1 POLOS SEUS INDICADORES

(1) Respecto dos indicadores económicos

- Galicia mantén a súa taxa de paro en parámetros inferiores ao resto de España. Segue estando 4,6 puntos por debaixo do nivel de desemprego en España: Galicia 18,3 fronte a case o 23% de España; e sitúase moi lonxe do 30% de Andalucía ou Canarias, do 25% de Estremadura ou Murcia, do 24% de Valencia ou mesmo por debaixo da rica Cataluña.

- O mesmo ocorre coa taxa de paro xuvenil, onde Galicia mantén un diferencial de máis de 10 puntos, por debaixo da media de España.

    - ou coa taxa de paro feminino, que ten un diferencial de 4,2 puntos (19,1 fronte a 23,3%), aínda que segue sendo preciso avanzar na igualdade real e na igualdade efectiva como faremos co Plan de Igualdade que anunciei a semana pasada neste mesmo Parlamento.

- Esta situación tamén se repite no caso do emprego industrial, o número de postos de traballo que se crearon foi un 2,3% máis que en 2010. En España, polo contrario, a

tendencia foi negativa, xa que o emprego industrial caeu máis de 2 puntos e destruíronse 55.000 empregos no sector industrial.

- E o mesmo ocorre coas exportacións, que alcanzaron en 2011 o seu máximo histórico, o crecemento do 17,6% tamén superior ao de España. Ademais, o saldo comercial (3.502 millóns de euros, positivo) dobra o saldo comercial de 2010. España, porén, mantén un déficit comercial negativo de máis de 46.338 millóns de euros. Somos a segunda Comunidade Autónoma con mellor saldo de exportacións no ano 2011.

4.2 PORQUE SE ANTICIPOU

(2) Pero dicíalles que Galicia está nunha mellor posición tamén por un segundo motivo. Porque se adiantou ao que hoxe é unha esixencia para todos e que xa é asumido, tamén por todos, como exixencias imprescindibles.

Señorías, dixen en varias ocasións que unha parte importante do que nos pasa está directamente relacionado con non ter tomado decisións a tempo.

Desde que os galegos me concederon a honra de ser Presidente da Xunta, tratei de confinar a inercia que simplemente acepta os cambios e apostar pola planificación, que consiste en provocalos.

Creo que, neste sentido, Galicia ten dado nos últimos anos varios exemplos que, iniciados con acerto na nosa terra, son xa asumidos como directrices da recuperación nacional.

1. Galicia anticipouse. Galicia anticipouse en austeridade, e puxo en práctica que as administracións gastaramos o mínimo posible en nós mesmas e o máximo posible nos cidadáns

   E hoxe, cando no resto de España aínda se está comezando este proceso, Galicia xa o ten consolidado. Por poñerlles algúns exemplos:

   - o goberno máis reducido de tódalas nacionalidades históricas e un 40% máis reducido que o anterior Bipartito,

   - reducir á metade de altos cargos na administración

   - a redución nun 90% da estrutura periférica (recordarán que pasamos de 52 a 5 delegados)

   - un 30% menos de custe en asesores

   - un terzo menos de gasto en publicidade

- ou un parque móbil máis racional, que ao final da lexislatura terá sido 6 millóns de euros menos custoso porque estará conformado por un 90% menos de coches oficiais que na lexislatura pasada.

2. Galicia anticipouse. Galicia anticipouse na racionalización da Administración paralela. Negámonos a que o paso do tempo levara consigo a inercia de que se fora incrementando de xeito exponencial como sucedera ata 2009.

   E hoxe, cando o novo Goberno de España está comezando a estudar as posibilidades de aforro neste ámbito, a Xunta xa ten practicamente completado o seu plan de redución de entes públicos.

   - A primeira fase, que permitiu extinguir ou reformular 48 entes de 64 analizados.

   - E a segunda fase, en marcha, que permitirá eliminar ou reformar 25 de 55 entes.

     - En total, teremos reducido en máis dun 50% a Administración paralela e acadado un aforro anual de 25 millóns de euros, ou o que é o mesmo, 100 millóns de euros nunha lexislatura.

   A cantidade equivalente ó presuposto de 60 concellos de 2.000 habitantes.

3. Galicia anticipouse. Galicia anticipouse no ámbito da disciplina presupostaria.

   E hoxe, mentres outras autonomías e o propio Goberno central vense obrigados a tomar drásticas medidas para controlar un déficit absolutamente disparado, Galicia volveu a ser en 2011 –como o foi en 2009 e en 2010—a única comunidade (xunto con Madrid) con solvencia acreditada.

   - Solvencia acreditada polos datos: Galicia ten case a metade do déficit que todas as autonomías, cinco veces menos déficit público que o total do reino de España, e a metade do déficit que os países da zona euro.

   - Solvencia acreditada por unha conduta que transformamos en norma para que ningún goberno galego volva gastar por enriba das súas posibilidades: somos a primeira e única autonomía cunha Lei de Disciplina Orzamentaria aprobada e en vigor.

   - E solvencia non só acreditada polos datos e polas normas, senón tamén acreditada polos nosos provedores; posto que non hai administración autonómica que pague actualmente as súas facturas nun período máis reducido que o que emprega a Xunta de Galicia.

Fixémolo ata agora, elevando ao 92,9% a porcentaxe de pagamentos das obrigas recoñecidas, case 6 puntos máis que a media das comunidades autónomas de España.

E seguímolo facendo neste 2012, abonando máis de 1.500 millóns de euros nos meses de xaneiro e febreiro, e inxectando máis de 250 millóns de euros neste mes de marzo para cumprir a finais deste mes que o tempo medio de pagamento volva a ser de 45 días, tal e como comprometemos.

Pagar en prazo é unha prioridade que establecemos desde o primeiro día, e é unha prioridade que manteremos ata o último día.

4. Galicia anticipouse. E Galicia anticipouse tamén na busca dunha maior eficiencia na xestión.

E hoxe, cando o resto de España comeza a decatarse de que hai unha enorme marxe de mellora na xestión diaria das administracións, en Galicia podemos dicir que xa profundamos nela en gran medida.

- Fixémolo ao eliminar a edición en papel do Diario Oficial de Galicia (aforro superior a 1 millón de euros).

- Fixémolo ao integrar nun único número os servizos telefónicos da Xunta de Galicia (aforro superior a 1,5 millóns de euros).

- Fixémolo ao poñer en marcha un Plan de Aforro Enerxético na Xunta de Galicia (aforro anual de 10 millóns de euros).

- Fixémolo en todos os ámbitos de xestión pero quizais un dos exemplos máis ilustrativos é o aforro farmacéutico.

Mentres que na anterior lexislatura se rexistrara un crecemento anual acumulativo de entre o 6 e o 7%, en 2010 reducimos esa porcentaxe a medio punto; e en 2011, xa co catálogo en vigor, fomos a Comunidade que máis aforro farmacéutico rexistrou: unha porcentaxe de case o 11%. Un aforro diario medio de 300.000 euros.

Señorías, compartirán comigo que todas estas medidas de austeridade, de racionalización, de disciplina orzamentaria, de eficiencia son decisións nas que aqueles gobernos que nos veñan suceder, tentarán seguir profundando; pero xa ningún volverá atreverse a desandar este camiño nin os cidadáns llo permitirían.

Probablemente, e con razón, o que fagan os cidadáns é preguntarse que, por máis que Galicia se teña anticipado, por que non se fixo antes.

Como político cústame responder a esta pregunta.

Pero como Presidente si podo dicir que estamos a tomar medidas de sentido común desde o primeiro día e que imos seguir facéndoo día a día, cada un dos días que nos reste de lexislatura.

4.3 GALICIA SEGUIRÁ EN MELLOR POSICIÓN

Empezamos hai tres anos. E xa lles anuncio que seguiremos.

Seguiremos situando a Galicia por diante para poder contribuír desde a mellor posición posible, á solución dos graves problemas que sofren os cidadáns do noso país.

Sen ningunha clase de triunfalismo –porque non está a situación para ningún tipo de celebración- pero con todo o realismo, Galicia está nunha posición máis avantaxada porque tomou antes e gradualmente medidas para adaptarse ás novas circunstancias. E seguirá.

Seguirá presentando mellores indicadores e perspectivas e seguirá anticipándose e aplicando medidas baseadas no sentido común e na responsabilidade

1. Así, neste 2012, a taxa de paro en Galicia manterase por debaixo da media nacional, por máis que as perspectivas estatais non sexan boas e a marxe de potencial empeoramento sexa máis ampla que a de Comunidades que bordean a saturación en niveis de desemprego.

2. Galicia, ademais, seguirá sendo neste 2012 unha das Comunidades Autónomas máis solventes e seguirá tendo un dos déficits máis baixos do estado, cumprindo por cuarto ano consecutivo, os obxectivos pactados.

3. Galicia volve ter para este 2012 unhas previsións de evolución do PIB menos negativas que as do resto de España, aínda que loxicamente a recesión da economía nacional afectará ás nosas posibilidades de crecemento.

   Os estudos independentes estiman que o PIB galego caerá arredor dun 0,9% en 2012, catro décimas menos que a previsión do 1,3% que se prevé para o conxunto de España

4. E Galicia non terá que facer novos axustes en 2012 porque será a Comunidade de toda España na que menor impacto terá sobre as súas contas a corrección de 26.500 M€ que o Goberno ha facer nos Presupostos do Estado, polo déficit oculto herdado do Goberno anterior.

Previsións que son froito da responsabilidade.

A mesma responsabilidade que nos levou a adoptar decisións como a modificación temporal das condicións laborais de empregados públicos establecidas noutros momentos

económicos diferentes ós de agora, porque a facenda pública precisaba do esforzo daqueles que teñen certezas laborais;

pero tamén a mesma responsabilidade pola que esas medidas temporais teñan sido en Galicia dunha intensidade nunca maior e tamén máis leve que no resto das comunidades autónomas e na Administración central do Estado.

Porque a Xunta de Galicia, xa lles digo, hai cousas que non fixo nin tivo que facer

Non limitou a baixa dos traballadores ós niveis que a reduciu Euskadi.

Non tivo que facer unha auditoría para comprobar se é necesario un ERE na Administración como Estremadura.

Non reduciu o salario dos empregados públicos como si ten ocorrido en Castela A Mancha ou Valencia e onte mesmo a anunciada a segunda rebaixa das retribucións en Cataluña.

Nin vai volver a reducir o seu salario como si fixo o anterior Goberno socialista en máis dun 5% a todos os empregados e para sempre.

A Xunta non reducirá os soldos dos seus 90.000 empregados públicos. Non o fixemos nós e non o faremos.

O que si temos feito é non o ten feito ningunha comunidade (agás Estremadura) nin o Estado é suspender a percepción do complemento de destino dos ex altos cargos.

É certo que se ten dito moito sobre a xustiza ou non deste complemento que desde hai lustros se ven percibindo na administración central e na inmensa maioría das comunidades.

É certo que os tres grupos desta Cámara apoiamos a súa implantación no seu momento.

É certo que despois de aprobarse os tres Grupos manifestamos que non debíamos mantelo

Pero o que tamén é certo, e é unha realidade constatable, é que o plus de altos cargos se implantou co anterior goberno e con este goberno se suspendeu.

Señorías, Galicia é unha comunidade cunhas contas estables e controladas; cunha taxa de paro 4,6 puntos por debaixo da media nacional; presenta mellores perspectivas na evolución da súa economía; e paga aos seus provedores no menor prazo de todo o Estado.

Ese é o resultado da anticipación e a responsabilidade; pero non se confundan. Nin aceptamos a situación que viven as galegas e os galegos nin, por moito que a situación de

Galicia sexa mellor que a do conxunto de España, nin nos consola nin nos conformamos. E por iso, seguiremos.

Seguiremos anticipándonos e seguiremos polo camiño do sentido común;

o camiño da austeridade, da racionalidade, da disciplina contable e da eficiencia.

Así, lles avanzo que:

No ámbito municipal, xa acordarmos coa Fegamp presentar neste semestre unha táboa racional e proporcional de retribucións e custes de corporacións locais en función de criterios obxectivos.

E no ámbito autonómico,

- neste mesmo mes, iniciaremos os trámites para rebaixar o soldo dos directivos do sector público, homologándoo ao que perciben os cargos directivos das Consellerías da Xunta. Tamén se establecerá que os membros dos consellos de Administración non inclúan maiores remuneracións que as dun director xeral.
- E continuaremos. E, por iso, nas vindeiras semanas iniciaremos os contactos cos grupos parlamentarios, cos axentes sociais e cos axentes empresariais para facerlles unha tripla proposta:

    - A supresión de todos os vicevaledores da institución autonómica do Valedor do Pobo.

    - A supresión do Consello Económico e Social e a súa fusión co Consello de Relacións Laborais.

    - A fusión do Tribunal de Defensa da Competencia co Instituto Galego de Consumo

En definitiva, seguir avanzando no camiño da maior racionalización posible.

Señorías, dado que estas propostas requiren do consenso da Cámara, solicitarei formalmente a esta Cámara o consenso para a supresión do Tribunal da Defensa da Competencia e a súa fusión co Insituto Galego de Consumo. Solicitarei o respaldo desta Cámara para a fusión do Consello Económico e Social e o Consello de Relacións Laborais. E solicitarei tamén autorización desta Cámara para a supresión de todos os vicevaledores da figura estatutaria do Valedor do Pobo.

5. UNHA POLÍTICA SOCIAL RESPONSABLE

Estes tempos precisan dun esforzo conxuntural; pero tamén dun esforzo estrutural, porque hai configuracións que non podemos nin debemos, nin durante nin despois, manter tal e como estaban antes desta crise.

¿Significa isto que temos que renunciar aos nosos logros colectivos? En absoluto. Vexo compatible manter e mesmo mellorar as nosas principais conquistas sociais con introducir cambios en todos os ámbitos de xestión.

Non é unha reflexión lanzada ao aire, senón baseada na experiencia deste tres anos, nos que, pese ás dificultades, seguimos dando respostas ao centro das nosas políticas, que non son máis que os galegos e as galegas.

Non en van, nunha lexislatura como esta, na que temos menos recursos que nunca e máis problemas que nunca, Galicia ten acadado incrementar as prestacións sociais que reciben os seus cidadáns.

5.1 MÁIS PRESTACIÓNS PÚBLICAS

Ante a situación de tal complexidade como a que vivimos, xurde unha pregunta: ¿é posible con menos orzamento, ser equilibrado e rigoroso no gasto e manter as prestacións sociais esenciais? Rotundamente si. Non é sinxelo. Pero rotundamente si. Aos datos me remito:

1. Máis maiores que teñen agora acceso a unha praza pública de residencia: máis de 2700.

2. Máis cidadáns con discapacidade que teñen agora acceso a unha praza pública: máis de 600.

3. Máis rapaces que teñen acceso agora a novas prazas públicas de escola infantil: máis de 2.100.

   En definitiva, máis de 5.500 novas prazas dos servizos sociais, un 25 % máis que as creadas no Goberno anterior en toda a lexislatura.

4. Máis dependentes atendidos. Tres veces máis. Grazas a un incremento do orzamento dun 99% con fondos da Xunta de Galicia.

5. Máis alumnos con ordenador no ensino público. Máis de 31.500 nas escolas co Plan Abalar...

6. Máis alumnos con inglés no ensino público. Máis de 41.000 que agora reciben formación plurilingüe en inglés, na lingua propia e en español...

7. Máis estabilidade financeira para universidades, a través dun Plan de Financiamento Universitario que en 2011 lles garantiu un peso nas contas autonómicas superior nun 11% nas contas da Universidade do ano 2008...

8. Máis matriculados en Formación Profesional: case 10.000 máis, cun novo decreto que mellora a coordinación entre os estudos de FP e as necesidades do mercado laboral...

9. Máis cidadáns con acceso a novos centros de saúde públicos. 29 ambulatorios de nova construción ou en reforma...

10. Máis axudas a mulleres maltratadas por violencia de xénero: un 13% máis que en 2011

11. Máis inclusión social, como demostra o incremento da RISGA nun 11%

12. Máis dereitos para os nosos emigrantes: hoxe, os residentes no exterior poden obter unha tarxeta sanitaria.

13. Máis pensionistas e máis pensións non contributivas, xa que 46.000 pensionistas perciben hoxe un complemento autonómico que é un 3% superior a 2009...

Todo isto demostra que, con menos orzamento, xestionando mellor, é posible manter e incrementar as prestacións sociais esenciais.

5.2 MÁIS EFICIENCIA NA XESTIÓN

E por iso, señorías, insisto, rotundamente si. Galicia pode testemuñalo: equilibrio e rigor nas contas; e máis cidadáns con acceso ás prestacións públicas esenciais: máis Sanidade pública, máis Educación Pública, máis Servizos Sociais Públicos.

- Non é posible acadalo se nos despreocupamos do custe que supoñen.

- Non é posible acadalo se sumamos novos compromisos de gasto sen pararse a pensar primeiro como pagar os xa anteriormente adquiridos

- Non é posible acadalo se nos desentendemos da súa viabilidade futura e de se a herdanza que deixamos aos que nos han suceder é asumible.

Pero si é posible, rotundamente si é posible, se entendemos que o que non é posible é unha boa política social sen unha boa política económica.

- Se entendemos que as prestacións sociais non se poden fundamentar unicamente sobre boas intencións, senón que é preciso tamén facelo sobre bos cadros contables.

- Se entendemos que gobernar esixe a obriga de establecer prioridades antepoñendo sempre o esencial e antepoñendo tamén sempre ás persoas que máis precisan dese apoio.

- Se entendemos que unhas contas públicas saneadas permiten soportar mellor os compromisos de gasto, que unhas contas públicas viciadas.

- Se entendemos que a nosa obriga é asegurarnos da viabilidade futura do que comprometemos e para iso son precisas reformas responsables.

- Ou se entendemos que se chegamos a esta situación de tanta dificultade é tamén porque dentro das propias administracións había marxes de mellora e de eficiencia na xestión dos seus recursos.

Basta con botar unha rápida ollada ao balance de cada departamento para darnos conta de que esta marxe de eficiencia na Administración autonómica era posible.

Un dos exemplos máis claros explícase repasando o abano de fusións internas que se teñen abordado no seo da propia Xunta.

1. Unificamos nun único ente os tres departamentos que se encargaban de xestionar as infraestruturas viarias.

2. Unificamos os dous departamentos da auga.

3. Unificamos os tres departamentos de asesoramento en urbanismo e protección da paisaxe.

4. Unificamos os catro departamentos de Turismo.

5. Unificamos os dous departamentos de Igualdade.

6. Unificamos os oitenta e seis departamentos tecnolóxicos da Xunta.

7. Ou estamos unificando nunha única empresa pública as catro empresas públicas Xestures que existían ata o de agora.

Gustaríame neste punto facer un énfase especial na idea de que ningún ámbito é alleo á necesidade dunha xestión máis eficiente. Tampouco o das prestacións públicas. Permítanme algúns exemplos, só relativos á Sanidade Pública:

- Se acadamos un aforro de case 3M€ só por substituír as radiografías sanitarias pola imaxe dixital...

- Se reducimos nun 30% o absentismo laboral para contar cada ano con 2,4 millóns de xornadas de traballo máis no ámbito sanitario...

- Se puxemos en marcha un Plan de Aforro enerxético de ata 135M€ en 8 anos...

- Se revisamos a dobre cobertura de forma que non se cargue o custe dun mutualista ao Servizo Galego de Saúde (4,8M€ de aforro anual)...

- Se estamos no camiño de aforrar máis de 23M€ coas compras centralizadas de distintos servizos sanitarios...

- Se incrementamos o rendemento cirúrxico ata o 74% (19.000 intervencións máis), para que non se faga pola tarde o que se pode facer pola mañá...

- E, sobre todo, se conseguimos un aforro de máis de 100M€ co catálogo priorizado de medicamentos...

Se o fixemos é porque existe marxe para ser máis eficientes, sen afectar ás prestacións sociais.

Ao contrario, reforzámolos. Reforzámolos porque se asegura a sustentabilidade da sanidade pública galega.

Aínda recordo como hai un ano, neste mesmo debate, houbo quen tentou trasladar aos cidadáns –incluso atemorizándoos- que a aposta da Xunta de elixir, ante dous fármacos iguais, o dun prezo menor, ía supoñerlles as peores consecuencias

Esas consecuencias, un ano despois, foron:

100 M€ de aforro,

Para pagar os 29 centros de saúde que temos construído ou ampliado

Ampliar o Hospital Público da Coruña

E nin un só cidadán en toda Galicia que deixara de ter o tratamento farmacéutico máis axeitado por parte da Sanidade Pública galega.

O mellor servizo público que neste momento pode prestar un xestor público é asegurar a viabilidade das prestacións esenciais que perciben os cidadáns; e, por tanto, imos seguir afondando nesa marxe de eficiencia e de mellora aínda pendentes. Permítanme que lles adiante dúas medidas :

- Máis eficiencia no gasto farmacéutico. O noso obxectivo é seguir reducindo esta factura nun 7% este 2012 respecto ao xa reducido o pasado ano, o que suporá un aforro de 60 millóns de euros.

- Impulso á Plataforma loxística: tras a súa adxudicación, imos proceder a centralizar nun único punto a distribución do material funxible sanitario e non sanitario. 20 millóns de euros de aforro.

  É dicir, 80M€ a través de soamente dúas medidas, que poderán ser empregados en reforzar o sistema sanitario público galego. Unha mellor xestión dos recursos públicos tamén é política social, señorías.

5. 3 MÁIS FUTURO EN POLÍTICA SOCIAL

Profundar na eficiencia é o que nos vai a permitir seguir contestando á pregunta de se se van a manter as prestacións sociais esenciais cun “rotundamente si”. E esa resposta pode cifrarse en compromisos concretos. En forma de máis política social, para este mesmo ano 2012:

1. Máis escolas infantís.

   - Galicia contará este ano con 19 novas escolas infantís de 0 a 3 anos, é dicir, 1.005 novas prazas públicas. Ademais, vaise iniciar a construción de 21 novas escolas infantís de 0 a 3 anos, o que suporá a creación de 1.037 novas prazas públicas que estarán en funcionamento en 2013.

   - Obxectivo: máis de 2.000 novas prazas públicas en escolas infantís antes de que remate 2013.

2. Máis centros de atención a maiores,

   - Durante este ano, imos a poñer en funcionamento 15 centros de atención a maiores e iniciarase a construción doutros seis.

   - Obxectivo: case 1.000 novas prazas públicas ata 2013.

3. Máis apoio aos colectivos con dificultades, como faremos coa nova Lei de Inclusión que incluirá unha modificación para facer máis útil a RISGA ás persoas que a perciben de acordo co Diálogo Social.

4. Máis tecnoloxías nas escolas, co obxectivo de que máis de 40.000 alumnos estean nunha aula dixital o próximo curso.

5. Máis alumnos que poidan estudar en galego, en castelán e en inglés, cun total de 160 novos centros escolares incorporados á rede de Plurilingüismo o próximo curso.

6. Máis compromiso coas universidades, que xa comezaron a cooperar, a eliminar duplicidades e a crerse que forman parte dun único sistema, no que afondaremos coa aprobación da Lei de Universidades.

7. Máis compromiso coa conciliación laboral e familia, a través por exemplo dun novo Decreto de escolarización que evite a varios irmáns ir a colexios distintos.

8. Ou máis sanidade pública, señorías.

- Durante esta lexislatura de crise temos equipado (cun investimento superior a 30M€) e convertemos un edificio no novo Hospital Público de Lugo, Hospital Lucus Augusti. E imos continuar:

- Xa están en proceso de expropiación os terreos para construír o novo proxecto do Hospital Público de Pontevedra.

- Xa están en plena execución as obras de ampliación do Hospital Público de Coruña, que aumenta a superficie no equivalente a dous hospitais comarcais.

- Tamén está en plena execución o futuro Hospital Público Metropolitano de Vigo, a maior infraestrutura sanitaria que se está construíndo en España. Era un acto de xustiza con Vigo. Dixemos que non habería máis demoras e estamos cumprindo.

- Estamos traballando para impulsar a ampliación do Hospital Público do Salnés e a do Hospital Público da Costa da Mariña Lucense antes de que remate esta lexislatura;

E quero anunciarlles que tamén neste mandado se licitará a ampliación do Hospital Público de Ourense, no que se centralizarán os investimentos do Hospital 2050. De tal xeito que, Ourense non só superará as carencias actuais senón que, cunha innovación sanitaria sen precedentes, representará desde o punto de vista tecnolóxico un dos hospitais máis vangardistas de Europa.

- Tamén temos reducido, señorías, as listas de espera a 16 días nos casos máis graves, a menos de 60 nos casos graves, e tamén no cómputo xeral... E nesa liña queremos seguir.

Por iso, quero anunciarlles que imos dar resposta a un compromiso electoral e a un compromiso coa calidade da Sanidade Pública galega inédito no Servizo Galego de Saúde nos 20 anos da súa historia.

- A xestión responsable e eficiente dos recursos públicos permítenos que neste ano 2012, Galicia aprobe unha Lei de espera máxima na Sanidade Pública.
    - Unha Lei que da garantía aos pacientes de que sexan atendidos nun prazo máximo en función da gravidade.
    - É dicir, unha lei que cree para todos, e por primeira vez, un seguro de espera na sanidade pública.

6. UNHA ESTRATEXIA ECONÓMICA RESPONSABLE

Señorías, o actual marco competencial sinala que é función primordial do autogoberno a de prestar os servizos públicos. E Galicia está respondendo -non sen dificultade- con acerto e responsabilidade, acadando o seu mantemento -incluso incrementándoos- e asegurando a súa viabilidade no tempo.

Pese as eficiencias acadadas, este obxectivo require tamén dun esforzo orzamentario sen precedentes. Tanto é así que tres de catro euros dos presupostos públicos –máis que nunca- son destinados a estas políticas.

Non lles oculto que isto condiciona á facenda pública de cara a abordar o segundo gran piar da xestión, que é a economía. E loxicamente, o feito de que haxa máis limitacións que nunca obríganos a priorizar o destino duns recursos cada vez máis escasos.

Galicia faino. E Galicia pode facelo en base a unha estratexia, porque a ten.
España e Galicia entraron na crise sen ter definida a liña que pretendían seguir e fiando a súa sorte á improvisación. En cambio, hoxe Galicia conta xa, e ten en marcha, aprobado e en execución, un Plan Estratéxico da súa Economía congruente coa vía que traza a Estratexia Europa 2020.

Esta planificación é a que nos permite:

- blindar os servizos públicos.

- e, á vez, no ámbito económico, fixar unha folla de ruta de respaldo, fortalecemento e desenvolvemento económico.

E esta folla de ruta pasa:

- En primeiro lugar, polo apoio aos nosos sectores produtivos.

- En segundo lugar, pola apertura da nosa economía á innovación e á internacionalización.

- En terceiro lugar, por ter un modelo de país para unha Galicia máis competitiva,

    - E, en todos os casos, no obxectivo de manter e xerar, ao máximo das posibilidades, o emprego na Comunidade, dento dunha nación que hoxe é o foco do paro en Europa.

6.1 MÁIS APOIO AOS SECTORES PRODUTIVOS

A primeira das dificultades á que nos enfrontamos é a de falta de liquidez dos nosos sectores produtivos; na que estamos a poñer a disposición dos emprendedores, todas as capacidades da facenda autonómica.

Sumado a que somos a Comunidade Autónoma que paga aos seus provedores nun menor prazo;

esta é tamén a lexislatura na que máis incentivos, en forma de avais e préstamos, se están a dar ós emprendedores en Galicia.

Desde 2009, o Goberno autonómico aprobou case 11.000 operacións de financiamento, incluíndo operacións de avais (2.555) por importe de 258 millóns de euros, que mobilizaron préstamos por valor de 1.230 millóns de euros.

Estamos a falar de máis incentivos aos sectores económicos que en toda a historia da Xunta tanto para paliar a ausencia de liquidez das empresas como para fomentar e apoiar a actividade empresarial.

Señorías, Galicia ten avanzado ao longo da súa historia porque contou con emprendedores que tiveron ideas, decisión e audacia; e que souberon aliarse cos seus traballadores. Os mesmos que agora, con esforzo e sacrificio, manteñen Galicia cun nivel de paro inferior ao do resto de España.
Neles está a chave da recuperación e, por iso, a Xunta de Galicia respalda a tódolos nosos sectores produtivos co seu apoio directo e cunha estratexia propia de mobilización de recursos, actividade, e desenvolvemento en cada ámbito.

No ámbito primario

No industrial

Nos servizos

1. Temos sido capaces de artellar unha estratexia no ámbito primario.

   1.1 Unha estratexia para o sector da pesca

   Cun marco normativo consensuado; cunha nova Lei de Pesca, con novos Decretos que regulan o Consello Galego da Pesca, o Comité Científico Galego da Pesca ou as Artes e Aparellos

   Traballando xuntos fronte a adversidade, cun Plan efectivo contra o furtivismo, buscando fórmulas para tratar de recuperar a produtividade das coñecidas como zonas C; ou cun Plan de Adaptación á Frota.

   Buscando como obter o mellor resultado a través da comercialización dos produtos do mar. Así, despois do verán imos presentar o Plan Estratéxico de Pesca, que prestará precisamente especial atención ó eido transformador e comercializador e que irá axustándose as liñas da futura Política Común de Pesca.

   1.2 Hai xa, por fin, unha estratexia para a acuicultura,

   Superamos a inseguridade xurídica cunha regulación definitiva; e este sector punteiro é agora tamén pioneiro ao ser Galicia a primeira rexión de Europa cun plan estratéxico de desenvolvemento e cun Plan Director, que xa está presentado, e que estará completamente operativo neste mesmo ano.

   Galicia non podía perder unha lexislatura máis nun sector estratéxico da nosa economía e, por iso, creamos as condicións de atraer investimentos deste sector cara Galicia.

1.3 Unha estratexia para o sector agrogandeiro

Cun apoio fundamental a un dos seus piares máis importantes, como é o sector lácteo.

- Para mellorar a súa competitividade mobilizamos máis de 800M€;
- para blindar o seu prestixio xa está a funcionar a reclamada marca que identifica a calidade do leite galego;
- e para promover a cooperación do sector temos aprobado un decreto que fomenta a constitución de organizacións de produtores lácteos.

Medidas todas elas para garantir o presente do sector lácteo, pero que deben ser complementadas con instrumentos de futuro.

- Neste senso, o próximo xoves transmitireille ao presidente do Goberno a necesidade de conseguir dunha vez o contrato homologado, ademais de continuar as negociacións en Bruxelas sobre a Política Agraria.

1.4 Hai unha estratexia para o sector forestal,

A aspiración compartida de que Galicia debía superar o minifundismo e facer rendible o monte ten xa un reflexo práctico e normativo.

- Teno a través do impulso á concentración mediante as SOFOR,
- pero tamén coa aprobación da Lei de Mobilidade de Terras
- e co impulso necesario para que neste período de sesións Galicia conte, por primeira vez na súa historia, cunha Lei de Montes que nos permita sacar verdadeiro partido a enorme riqueza forestal de Galicia.

Contar cunha estratexia forestal será tamén un instrumento útil para seguir avanzando na loita contra a lacra dos incendios. Temos que facer rendible o monte, pero tamén seguir sendo implacables cos incendiarios. E, neste senso, quero anunciarlles que daremos traslado ao Goberno central do acordo alcanzado neste Parlamento para lograr un endurecemento das penas, de tal xeito que se amplíen os supostos de agravamento na actitude dos incendiarios.

2 Señorías, temos sido capaces tamén de artellar unha estratexia única e común no sector industrial.

Para elo, cubrimos un dos baleiros máis importantes que existían, e que era precisamente non saber cal queriamos que fora o noso modelo industrial de futuro. Agora si, está fixado na Lei de Política Industrial, aprobada neste Parlamento.

Así, ao longo deste ano, elaboraremos o Plan Director de Actividades Industriais que desenvolverá esta normativa e que proporcionará facilidades para a implantación e consolidación de proxectos estratéxicos de especial relevancia para Galicia.

Co mesmo obxectivo de facer a nosa terra atractiva para os emprendedores, tamén temos en marcha o Plan Sectorial de Áreas Empresariais, e que nos vai a permitir multiplicar por tres a actual superficie de solo industrial (pasando de 19 a 62 millóns de metros cadrados).

Galicia ten, señorías, un marco industrial definido, e nel queremos que sigan mantendo o seu lugar os principais sectores da nosa industria.

2.1 Por iso, definimos unha estratexia para o sector naval.

Sen dúbida é un dos que peor o está pasando nesta crise económica:

- no caso dos estaleiros privados, pola caída de pedidos que arrastraba nos últimos anos, á que se sumou hai case un ano a anulación por parte da Unión Europea do sistema fiscal co que viña funcionando o sector ata o de agora na ría de Vigo, de Pontevedra e da Coruña.

- e no eido dos estaleiros públicos, debido á incapacidade do anterior Goberno central para buscar unha saída que faga posible reactivar con carga de traballo a ría de Ferrol.

  O naval é, señorías, un dos sectores que máis está sufrindo, e por iso, tamén é un dos sectores cos que a Xunta máis se ten comprometido.

  Comprometémonos con decisións que dependen exclusivamente de nós, como a inxección económica de case 100 millóns de euros a través de avais aos distintos estaleiros, ou a creación dunha credencial e dun selo de calidade que avalen o prestixio do naval galego.

- Pero tamén nos comprometemos tentando negociar co Goberno central para que cumpra as súas obrigas. Fixémolo na anterior lexislatura nacional, e lamentablemente atopamos coa pechazón do anterior Executivo. E estámolo facendo tamén nesta lexislatura.

É certo que aínda non logramos os obxectivos pero pódolles dicir que, nestes primeiros meses do novo Goberno, logramos avanzar máis que nos catro anos anteriores.

- Logramos a adhesión de Pymar ó convenio de Vulcano, que permitiu a posibilidade de salvar os 1.000 empregos directos e indirectos do estaleiro vigués.

- xa foi remitida unha proposta fiscal de tax-lease a Bruxelas.

- Eu mesmo tiven oportunidade de abordar a situación do naval coa vicepresidenta do Goberno a semana pasada e en varias ocasións cos ministros de Industria e de Hacienda.

- E o próximo xoves teño intención de incidir co presidente do Goberno tanto as negociacións con Bruxelas para pactar un modelo de tax lease que faga viable o naval galego, como propostas concretas que aporten carga de traballo aos estaleiros públicos da ría de Ferrol.

2.2 Hai tamén unha estratexia para o sector da automoción.

Consensuamos o Plan Re-movete Integral, dotado con 120 millóns de euros e que fixo posible involucrar a todos os ámbitos do sector: fabricantes, industria auxiliar, concesionarios.

Tamén estamos apoiando o desenvolvemento e promoción do vehículo eléctrico, tanto apoiando a Citroen neste obxectivo, como adoptando os trámites necesarios para crear unha rede de estacións de recarga ou desbloqueando o primeiro decreto de electromobilidade.

2.3 Unha estratexia para o sector da enerxía

Tanto para os cidadáns e emprendedores que a consumen, promovendo un modelo único de factura eléctrica, que sexa máis transparente e exacta co consumo real dos fogares.

Como para a enerxía como sector industrial, para que siga sendo unha fonte de riqueza e emprego.

En primeiro lugar, nos liderados enerxéticos que Galicia ten dende hai tempo, como é o caso do sector eólico. Así, dotámolo dunha Lei que blinda a seguridade xurídica e que crea un canon que por primeira vez permite compensar a afectación ambiental dos muíños de vento (co que xa conseguimos recadar máis de 70 millóns de euros), e cumprimos o noso compromiso de facer un concurso eólico obxectivo e transparente, que fixo posible a asignación de 2.325 megavatios e a mobilización de 6.000M€.

Gustaríame dicir, neste punto, que son consciente de que os cambios normativos anunciados no panorama nacional, e que eliminan o sistema de primas como consecuencia da multimillonaria débeda do goberno anterior coas eléctricas e o exceso de enerxía producida pola caída da produción industrial de España, supoñen unha nova realidade á que debe adaptarse o sector eólico. A Xunta está xa a traballar co sector para facer posible esa adaptación. E asegúrolles que os plans industriais continuarán e o concurso eólico continuará.

Pero no eido enerxético non só traballamos para consolidar liderados históricos, senón tamén para recuperar lugares que perderamos. Vinculado a este obxectivo, está o acordo con Gas Natural para que Fenosa volva a Galicia.

Unha decisión que foi importante para a nosa autoestima: cando se fale de Fenosa, volverá a pensarse en Galicia porque Fenosa existirá como unha compañía con sede na Coruña

Pero tamén unha decisión importante para a nosa economía, xa que:

- implica un investimento de 1.000 millóns de euros ata 2016 e a creación de 2.000 empregos;

- A creación tamén en Galicia dun centro que asumirá a xestión de todas as operacións hidráulicas e mariñas que ten Fenosa en todo o mundo.

e, ademais, segundo lles podo avanzar, a instalación dun Centro de Excelencia que se ubicará en Vigo e que permitirá o desenvolvemento de novas tecnoloxías na enerxía mariña.

2.4 Unha estratexia para o sector da industria cultural.

Cun apoio directo aos creadores galegos, que tantas alegrías nos teñen dado, especialmente no eido da animación.

Como completando a rede de infraestruturas culturais, construíndo en plena crise, o esperado Auditorio de Lugo, e colaborando para equipar o de Ferrol.

Señorías, temos unha cultura ancestral e a nosa obriga é conservala e aproveitala, como fixemos coa celebración do 800 aniversario da Catedral ou coa apertura do Centro de Arte Rupestre en Campo Lameiro;

E como xa lles anuncio que imos facer apoiando e respaldando a iniciativa do Consello da Cultura Galega de dignificar o Panteón de Galicia a través dunha Lei xurdida do consenso entre os tres grupos desta Cámara.

Tamén quero destacar o impulso e racionalización da Cidade da Cultura.

Non só poñendo a funcionar os edificios construídos para que os primeiros visitantes (case 350.000 só no primeiro ano) comecen a facela posible e rendible,

senón tamén orientándoa cara o futuro, a través dun Plan Estratéxico para o Gaiás, que ten como obxectivo abaratar os custes de mantemento e abrir a Cidade da Cultura a distintos usos e ao mundo.

3. E temos sido capaces de artellar unha estratexia única e común no sector servizos

3.1 Unha estratexia no turismo.

Despois de dedicar a primeira parte da lexislatura a preparar o mellor Xacobeo da historia, era preciso trazar un camiño turístico para unha década sen Ano Santo á vista.

- As decisións turísticas que temos materializado, como a Lei do Turismo, a creación da marca turística Galicia, ou a elaboración do mapa de xeodestinos profundan no dobre obxectivo da cooperación e da diversificación.

3.2 Somos un único destino que pode ofrecer unha gama de posibilidades moi diversa. Non podemos desaproveitar a nosa mellor fortaleza. E, neste sentido, quero anunciarlles que a Xunta está pechando con operadores profesionais e coa mobilización de investimento privado un plan para reactivar Manzaneda e poñela a funcionar como verdadeira estación de montaña.

3.3 Unha estratexia no comercio.

Que conta cunha normativa actualizada máis de dúas décadas despois, a Lei de Comercio Interior, máis recursos grazas ao Plan Ágora e unha maior cooperación, a través das Mesas Locais de Comercio nos Concellos galegos.

E, quero anunciarlles que nas próximas semanas imos poñer en marcha un mecanismo para simplificar os trámites e eliminar trabas a calquera persoa que teña en mente poñer en marcha un comercio.

Así, en lugar de que un emprendedor teña que adecuarse ós tempos administrativos e agardar ata catro licencias distintas, o obxectivo é instaurar o modelo de 'licencias express'. De tal xeito que será suficiente cunha comunicación previa e unha declaración responsable para poder abrir un comercio, sen prexuízo por suposto da posterior comprobación por parte do Concello.

3.3 E unha estratexia no sector financeiro.

Un sector especial, porque nel teñen moitas das súas expectativas os aforradores galegos, as familias galegas e os sectores económicos estratéxicos galegos.

Pero dende logo que tamén un sector especialmente difícil nestes últimos tempos porque, se fixar unha estratexia xa é unha tarefa difícil de por si, máis aínda cando as regras de xogo viran da forma máis abrupta que se recorda; e máis aínda cando a improvisación normativa e a falla de tutela e supervisión produciron situacións como o conflito das preferentes que ten atrapado os aforros de miles de familias galegas.

Neste sentido, quixera dicirlles que eu mesmo remitín ao ministro de Economía para propoñerlle unha solución a negociar coa Unión Europea, e que debe pasar por que as persoas afectadas poidan dispoñer dos seus aforros.

Malia os bandazos normativos do anterior Goberno, señorías, os galegos podemos dicir hoxe que:

Resistimos a primeira reestruturación financeira: tan só dúas comunidades contan cunha caixa fusionada no seu territorio. Unha delas é Galicia.

Que seguimos en pé na segunda reestruturación financeira, aínda que lle pese a moitos, e témola marcha.

E que, se os profesionais actuais conseguen a capitalización suficiente, poderemos volver resistir e poderemos manter unha entidade financeira con centros de decisión en Galicia.

Se cumpren este dobre obxectivo, que é capitalizarse; se cumpren o obxectivo fundamental e principal que é facilitarlles aos emprendedores e ás familias galegas o crédito, a Xunta estará con eles.

6.2 INNOVACIÓN E INTERNACIONALIZACIÓN

Traballamos en buscar novas fórmulas para abrirnos a novos espazos, a novas posibilidades, a novos clientes e este obxectivo pasa hoxe pola innovación e a internacionalización da nosa economía.

Así, en 2011, temos rexistrado o superávit máis alto da historia de Galicia.

E esta é a lexislatura na que se están a desenvolver en Galicia os proxectos de innovación máis relevantes; tanto desde o punto de vista público como empresarial.

A Universidade galega conta hoxe con dous Campus de Excelencia, o Campus Vida en Santiago e o Campus do Mar en Vigo. Para elo ten sido e seguirá sendo necesario o respaldo da Xunta.

Con carácter xeral, temos aprobado o Plan I2C, que supón un 45% máis de recursos en innovación que na anterior lexislatura

E de forma concreta, somos a única Comunidade que se dotou dun fondo de capital risco (20M€) para crear e impulsar empresas de base tecnolóxica e intensivas en coñecemento.

O cambio cultural que nos debe levar a unha auténtica economía do coñecemento ven, por tanto, da suma de Administracións, Universidade e emprendedores.

Neste campo de suma, os resultados son evidentes:

- A convocatoria do Programa FEDER- Interconecta, que está xa a mobilizar proxectos por máis de 60M€ nos próximos tres anos.

- A posta en marcha dos proxectos INNOVA-Saúde e Hospital 2050, que mobilizan máis de 90M€ de investimentos para incorporar a nosa terra á innovación sanitaria e para facer a ampliación definitiva do hospital público de Ourense.

- E o impulso á innovación aplicada, mobilizando máis de 50M€ nos próximos tres anos e creando unha canle de comunicación directa entre as universidades e os sectores máis representativos da economía galega.

Na cooperación e na colaboración coas Universidades e a empresas nace a nova Axencia de Innovación de Galicia, que lles podo confirmar que comezará a funcionar nos próximos días e neste mesmo obxectivo profundará a nova Lei de Innovación, prioritaria no calendario lexislativo que temos comprometido para os próximos meses.

Tamén en internacionalización, os datos son esperanzadores:

- Ademais de levar dous anos de crecemento sostido das nosas exportacións;

- acumulamos tres anos coa balanza comercial en saldos positivos.

De feito, en 2011 (3.500 millóns de euros) foi case o triplo que en 2010 e situou a nosa balanza comercial como a segunda mellor de España.

- Logramos diversificar os destinos externos, fora do tradicional interese polos países da Unión Europea, xa que medran os fluxos cara Latinoamérica e países como China e India.

- Seguiremos axudando aos emprendedores e hai case cen xestores de exportación cofinanciados con fondos públicos nas principais empresas exportadoras do país.

- E seguiremos apoiando ós emprendedores na busca de novos destinos.

6.3 GALICIA MÁIS COMPETITIVA

Señorías, son moitas as políticas nas que Galicia se ten anticipado ao longo destes tres anos; pero durante este período tamén tentamos recuperar o tempo perdido ao longo da nosa historia recente. Anos con mellores condicións económicas que non aproveitamos para facer de Galicia un país mellor pertrechado contra as dificultades que agora padecemos.

Esta situación, da que somos responsables todos os gobernos anteriores, deuse en importantes eidos. Demasiados. Pero penso que tres deles condicionan de xeito especial a nosa competitividade como país:

- a ausencia dunha verdadeira ordenación do territorio,

- o retraso das infraestruturas viarias e ferroviarias,

- e a fenda dixital.

6.3.1 *ORDENACIÓN DO TERRITORIO*

Hoxe podemos dicir que Galicia está a pasar páxina da indefinición e moitas veces do caos e desde hai máis dun ano están en vigor as Directrices de Ordenación do Territorio, as primeiras, e o primeiro Plan do Litoral.

Debemos seguir avanzando. Non podemos permitirnos máis esperas e completar a ordenación do territorio cunha nova Lei do Solo.

Os contactos en busca dun acordo parlamentario se teñen iniciado. Como primeira medida, acordamos a elaboración dun documento de bases por parte da Xunta, que lles anuncio que xa está rematado, e que imos poñer a súa disposición nas próximas semanas.

Obxectivo, por certo, para o que tamén iniciamos unha ampliación da Rede Natura, que incluirá territorios pertencentes a 235 concellos e 96 espazos de especial protección; e para o que tamén lles fago un chamamento ó acordo.

6.3.2 *INFRAESTRUTURAS VIARIAS E FERROVIARIAS*

A ordenación territorial, señorías, quedaría incompleta sen un mapa de infraestruturas que faga posible a vertebración do noso país.

- Fixémolo no que depende exclusivamente de nós, e redactamos o Plan MOVE para que o 80% dos galegos poidan ter acceso a unha vía de altas prestacións en menos de dez minutos.

Neste senso, xa están executados preto de 84 novos quilómetros de altas prestacións e podo comprometer que neste 2012 abriremos 60 quilómetros máis (chegaremos a 455 quilómetros de titularidade autonómica en vías de altas prestacións).

- Pero tamén o fixemos para que o Goberno central incluíra a Galicia, de forma real e certeira no mapa de infraestruturas nacional. Tanto no que se refire a completar a rede de autovías pendentes, como a facer realidade o AVE.

  Co Pacto do Obradoiro, señorías, demostramos a actitude que queriamos manter co Executivo estatal. Asumimos os reiterados incumprimentos coa alta velocidade galega co propósito de que non se volveran repetir.

  É certo que se produciron máis avances que na anterior lexislatura autonómica...É verdade

  pero tamén é igual de certo que o pacto, que se cumpriu no ano 2009, non se cumpriu no ano 2010 e 2011 e fixo que, ás datas fallidas de 2007, 2009, 2010 e 2012, se sumara tamén como fallida a data 2015.

A Xunta é consecuente coa súa postura Non a vai mudar. Foi o Goberno de España o que foi variando na súa. Non mudamos un ápice o noso compromiso de contarlles a verdade do AVE ás galegas e os galegos e mantemos intacta a nosa reivindicación de que a alta velocidade galega e as autovías pendentes non poden aturar máis retrasos.

- De que en 2014 se sume o Eixo de alta velocidade Vigo-Pontevedra-Santiago, ao xa operativo de Ourense-Santiago-A Coruña.

- Que se complete a conexión coa Meseta en 2018, obxectivo no que xa se ten avanzado coa adxudicación de obras por valor de 1.000M€ cando se cumpran os cen primeiros días do Goberno central.

- E, nas autovías, que se cumpra o compromiso de rematar a Autovía máis importante en Galicia, a Autovía do Cantábrico en 2013, e se impulse tanto a finalización da autovía entre Lugo e Santiago como o inicio das conexións entre Vigo e Pontevedra e entre Lugo e Ourense, así como a ampliación de capacidade da Autoestrada do Atlántico.

6.3.3 *AXENDA DIXITAL 2014. GAL*

Galicia chegou tarde á ordenación do seu territorio; chegou tarde ás autovías; chegará tarde á alta velocidade ferroviaria e non nos podiamos permitir chegar tamén tarde ás vías de comunicación imprescindibles no século XXI: as vías tecnolóxicas.

Por esa razón, a configuración dun mapa dixital que cubrira as necesidades de Galicia -de toda Galicia- ten sido e é unha actuación prioritaria do Goberno nesta lexislatura.

- Prioritaria porque o desequilibrio na súa implantación podería derivar en novos desequilibrios entre Galicia e o resto dos territorios; e tamén entre os galegos do interior e das cidades

- Prioritaria para non restrinxir a capacidade dos nosos sectores produtivos.

- Prioritaria porque é un instrumentos útil para mellorar as prestacións que reciben os cidadán

- E prioritaria ata o punto de que, coa nova Lei de Telecomunicacións, o acceso a unha conexión de Internet de banda larga converterase nun servizo público ao que os cidadáns teñan dereito a exixirlle ás Administracións.

Tanto é así que, pese ás restricións orzamentarias, temos mobilizado, xunto co sector privado 1.600M€ que se están a converter en significativos avances:

Velaquí os resultados:

- 0 90% dos galegos xa ten acceso á banda larga superando o obxectivo marcado para o 2011.

- Case 7 de cada 10 galegos que non contaban con este servizo, agora si o teñen. Ao igual que o 70% dos polígonos industriais.

- Temos reducido dun 20 a un 5% as diferenzas entre a Galicia rural e a urbana

- E esta evolución supón tamén unha mellora nos servizos públicos:

    - Na Sanidade pública, xeneralizando a historia clínica e a receita clínica electrónicas.

    - No eido educativo, co Plan Abalar estamos con tecnoloxía nas aulas

    - Na Xustiza, incorporando avances tecnolóxicos que permitan axilizar os procesos.

    - E na Administración autonómica temos o compromiso de modernizala para facer realidade unha verdadeira Administración electrónica.

6.3.4 *PLANIFICACIÓN NOUTROS ÁMBITOS*

Pero tamén se requiría un esforzo de planificación noutros moitos ámbitos.

- Deseñamos as 64 actuacións de nova construción ou mellora que configura o Plan das infraestruturas xudiciais.

  En total, 100M€ que nos teñen permitido abordar as melloras nos xulgados de Santiago, de Ferrol ou estar construíndo unha nova sede xudicial en Ourense, ou licitar ao longo deste ano 2012 a rehabilitación da Fábrica de Tabacos da Coruña, o novo edificio xudicial de Pontevedra e agardo que tamén a nova Cidade da Xustiza de Vigo, en canto o Concello poña a disposición os terreos.

- Mobilizamos máis de 800M€ para garantir un abastecemento de auga en cantidade e calidade para o 100% dos galegos; e un saneamento axeitado aproximadamente en 2015 a través das infraestruturas hidráulicas máis axeitadas.

  Especialmente relevante foi o desbloqueo definitivo da nova depuradora da Ría de Vigo que, por fin, está en obras e camiño de ser unha realidade.

- Elaboramos un Plan Hidrolóxico que mobilizará 1.000M€ ata 2015 para garantir a calidade das augas competencia exclusiva da comunidade e cumprir o compromiso de non autorizar novos aproveitamentos hidráulicos que interrompen os caudais dos nosos ríos.

- Planificamos a xestión dos residuos urbanos triplicando a reciclaxe e reducindo á metade o lixo que se deposita actualmente nos vertedoiros. Neste sentido, xa ampliamos a capacidade de Sogama e estamos finalizando a avaliación medioambiental, económica e de ubicación da segunda planta de tratamento de residuos.

- Implantamos o Plan de Transporte Metropolitano nas áreas de Lugo, Ferrol, A Coruña e Santiago (case 900.000 galegas e galegos), que permitiu aforros de ata 600 euros anuais para os usuarios e un incremento medio do uso nun 44% por cento. Somos a segunda comunidade autónoma de España onde máis aumentou o número de usuarios do transporte público.

  E agardo que proximamente poidamos estender estes beneficios tamén á area de Ourense, se a capital se suma ó acordo alcanzado xa no resto dos concellos implicados. E seguimos abertos a facelo mesmo en Vigo e Pontevedra.

- Coordinamos unha estratexia planificada dos portos galegos, que se verá reforzada sen dúbida coa inauguración –no segundo semestre deste ano— do maior porto da fachada atlántica de Europa, o Porto Exterior en Punta Langosteira.

- Coordinación que espero tamén sexamos capaces tamén de estender ao eido aeroportuario. Temos que diversificar a nosa oferta, pero non os nosos esforzos.

- E apostamos por reequilibrar o noso territorio para que Galicia deixe de ser escrava das diferenzas internas que a acompañaran durante décadas, e as superara. O Impulsa Lugo, o Impulsa Ourense, o Programa REVIVE da Costa da Morte e o Plan Ferrol son a proba de que queremos realmente unha Galicia única.

-

6.3.5 FUTURO MAPA MUNICIPAL

¿Significa isto que este traballo de planificación está rematado? A resposta é que non. Na miña opinión, hai un ámbito no que compre poñerse a trazar o futuro. Refírome ao mapa municipal.

Desde que comezou a lexislatura temos mantido un contacto permanente coas distintas administracións locais.

Neste sentido, pactamos coa Federación galega de Municipios todas as normativas que dun ou doutro xeito lles afectan (normas do hábitat, tecnoloxía, transporte metropolitano, plans de cooperación...) e puxemos ao seu alcance o maior número de instrumentos económicos posibles, desenvolvendo o Pacto Local e tamén creando o canon eólico.

Pero precisamente intensificar a nosa relación cos concellos tennos levado á convicción de que cómpre dar un paso máis para garantir un servizo mellor e sostible aos cidadáns.

É precisa maior cooperación entre os concellos. Ben a través dunha fusión práctica, pola vía dos feitos, ou ben a través dunha fusión completa por unha vía legal.

Non ten sentido que nun territorio como o noso se xestionen os servizos de menos de tres millóns de habitantes –hai cidades en España con máis poboación- a través de 315 órganos diferentes e diferenciados entre si. E por iso, dende as miñas responsabilidades como Presidente da Xunta tentei, tento e seguirei tentando apoiar as alianzas municipais.

Témolo feito, sen ir máis lonxe, priorizando as axudas a aqueles concellos que se teña asociado con outros; e estamos traballando coa Fegamp nun análise da situación socioeconómica dos concellos para detectar onde urxen máis as sinerxías.

É certo que este proceso entraña dificultades e provoca receos entre os propios responsables municipais; pero como responsables públicos, se un modelo é susceptible de mellora, por complexo que resulte, a nosa obriga é intentar melloralo.
Ao longo deste debate teño posto énfase na capacidade de Galicia de adiantarse ás necesidades que, antes ou despois, teriamos que asumir e esta, estou convencido, se estenderá ao conxunto de España.

Subliñei que Galicia se anticipou. Subliñei que Galicia se anticipou en austeridade, en racionalización, en rigor ou en eficiencia; e hoxe podo dicir que Galicia volve a anticiparse tamén no que será o futuro, máis pronto que tarde, das corporacións locais en España. Quero insistir en que Xunta non obrigará a ningún concello, pero a Xunta favorecerá e incentivará.

A fusión voluntaria entre concellos en Galicia xa non será unha simple proposta teórica.

A fusión entre dous concellos en Galicia será unha realidade neste 2012.

Mañá mesmo presentarei cos representantes de dous municipios galegos a primeira destas alianzas.

Xunto a nós estará o Presidente da Deputación da Coruña. Quero agradecer explicitamente o traballo e a implicación que a este respecto está mostrando e que ten propiciado que esta primeira fusión se produza na provincia coruñesa.

Sen lugar a dúbidas, no camiño desta racionalización do mapa municipal será fundamental o papel das Deputacións. Os entes provinciais son as administracións que mellor coñecen as dificultades financeiras polas que pasan os concellos, posto que en moitas ocasións son o seu osíxeno. Esa experiencia cobra un importante valor á hora de buscar os avances necesarios no eido da cooperación local.

Señoras e señores deputados:

Temos ordenado ou a piques de ordenar o territorio, o litoral, as infraestruturas, as tecnoloxías, a acuicultura, o desenvolvemento eólico, os residuos, a auga, o monte, o noso patrimonio...queremos tamén contribuír a ordenar o mapa municipal...

Agora Galicia ten perfilado un modelo de país, ten unha guía sector a sector, ámbito a ámbito para que del se beneficie o pobo, cidadán a cidadán;

- Isto supón contar cunha maior fortaleza ante a adversidade

- e, á vez, ter deseñado o mapa futuro que quere alcanzar, ao que pode aspirar e ao que quere chegar.

Galicia sabe de onde ven porque sufriu a ausencia dun modelo de país cando máis preciso era contar con un.

Galicia sabe onde está porque sofre a chegada tardía a ese modelo de desenvolvemento.

Pero Galicia tamén sabe agora cara onde ir porque non vai volver sufrir máis a ausencia dun modelo de país se o facemos entre todos.

7. PECHE

Non podemos elixir o tempo no que nos toca vivir pero si podemos transformalo. Si podemos elixir a maneira de facerlle fronte ás dificultades.

Estámolo facendo, seguindo as mesmas pautas que países que reaccionaron a tempo e agora empezan a recuperarse. Non renunciaron á sociedade do benestar. Nós tampouco. Pero souberon tomar decisións e realizar sacrificios imprescindibles. Nós tamén.

A pregunta que hoxe se fan moitos galegos é se hai un horizonte despexado despois deste temporal. Haino. Galicia é un pobo antigo que garda na súa memoria épocas aciagas nas que semellaba perdida toda esperanza. Neses momentos críticos, sempre houbo mulleres e homes que confiaron nas súas forzas para reemprender a marcha. Agora somos nós os que temos esa responsabilidade ante a nosa historia pero sobre todo ante as galegas e os galegos de hoxe e de mañá.

A intensidade do reto non nos exime de darlle resposta. Todo o contrario. Se en momentos de bonanza a xente xa era esixente cos seus gobernantes, agora escrútannos aínda de

forma máis severa. É lóxico: os cidadáns están sufrindo máis que nunca e, por iso, máis que nunca precisan sentirse acompañados, apoiados e representados.

Pídolles que fagamos unha reflexión conxunta, pídolles que pensemos se lles estamos respondendo coa actitude que esperan de nós. Eu digo con toda humildade que en certa medida si, pero tamén apunto que de forma insuficiente.

Hai sucesos nos tres partidos desta Cámara que nunca se deberon producir. A desafección política que acusan moitos cidadáns explícase cando ven comportamentos reprobables, cando non se reaccionan ante eles, ou cando perciben que os políticos se instalan nunha actitude tacticista, de curto percorrido. Cando algunhas destas cousas ocorren, séntense decepcionados porque saben que esa política está baleira. Nesa política non late a alma do noso país.

Somos dignos da súa confianza cando xestionamos con austeridade, con eficiencia, con precaución e con responsabilidade os cartos públicos. Ese é o modelo de goberno ao que aspiro cada día.

Somos dignos da súa confianza cando miramos máis aló de noso propio interese; cando non nos despreocupamos do futuro e nos interesamos por deixar unha terra máis preparada para os que nos han suceder. Por iso aspiro a que Galicia teña un modelo de país

E somos dignos da súa confianza cando estamos á altura das circunstancias e cando a política sinte, pensa, mira e actúa como o fai o país.

Non basta cun modelo de goberno a seguir; non basta cun modelo de desenvolvemento a seguir; precisamos dunha política modélica para un país que é un modelo grazas aos cidadáns aos que debemos representar.

Señorías, iniciemos aquí mesmo esa política modélica. Fagamos deste Parlamento un modelo a seguir:

Fagamos desta Cámara un paradigma de unidade política e pactemos

- Rematemos a planificación do territorio cunha nova normativa do Solo definitiva

- Traslademos ao Goberno de España unha iniciativa conxunta sobre o futuro mapa municipal empezando polo que vai facer Galicia no día de mañá.

- Acheguemos unha proposta de país para un novo sistema de financiamento efectivo para Galicia

- Temos comprometido un calendario lexislativo que de aquí ao final da lexislatura nos dará máis de 20 oportunidades para acordar. Temos moitas dificultades ás que dar resposta.

Os cidadáns non necesitan un goberno e unha oposición permanentemente enfrontados, tampouco partidos divididos, ou políticos individualistas. Galicia necesítanos xuntos.

Hai quen pensa que falar de unidade é falar dunha entelequia. Eu non. E non o digo como expresión dun desexo persoal, que tamén, senón porque Galicia ten mostrado que a vocación de acordo pode fraguar acordos a todos os niveis.

- A unidade pode fraguar o acordo no ámbito municipal

  e os primeiros pasos da fusión de concellos demostran que é posible superar localismos que non nos conducen a ningures por terra, por mar e tampouco por aire.

- A unidade pode fraguar o acordo no ámbito social.

  Témolo logrado en eidos concretos, como se proba na creación dunha bolsa de vivenda que aúna as forzas de promotores, entidades financeiras e administracións.

  E o temos logrado con carácter xeral no seo do Diálogo Social con CCOO e UXT, 29 grandes acordos entre Xunta, patronal e sindicatos citados. Esta ten sido unha das lexislaturas cun Diálogo Social máis frutífero e máis duradeiro.

- A unidade, señorías, que pode tamén fraguar o acordo no ámbito político.

  Aquí mesmo houbo acordos na defensa do naval ou acordo de dous grupos sobre o sistema financeiro.

  E aquí mesmo, nesta lexislatura, vinte e oito anos despois, acordamos e aprobamos unha nova Lei para CRTVG.

Señorías, é doado aproveitar o malestar de sectores laborais afectados polos decisións que obriga a crise económica. É doado enganar a boa fe das persoas dicíndolles que o mellor é non facer nada. É doado buscar desesperadamente conflitos para agravalos.

Tamén, para calquera gobernante, sempre é mais grato describir un panorama sen sombras e dicirlle aos seus concidadáns que o rumbo está despexado.

Pero, señorías, nada diso responde ás necesidades dos nosos cidadáns. Debemos escoitalos, especialmente ás das 274.675 persoas que sofren o drama de non ter traballo.. Neste momento extraordinario, de novo os galegos amosan madurez e rebeldía.

Si, tamén rebeldía porque ser rebelde non consiste en berrar contra a realidade, senón en tentar cambiala con actuacións concretas e posibles. O pobo galego así o entende e da todos os días un exemplo de entereza, do que, por suposto, como un galego máis, eu me sinto orgulloso.

Ese exemplo, señorías, é o que nos debe guiar para dar resposta tamén ás necesidades do noso país. Esa mesma Galicia que comprende as dificultades e sabe que non abonda con laiarse; é o noso modelo para xestionar a crise.

O noso modelo para ese gran fogar chamado Galicia son os miles de fogares galegos que afrontan os problemas con realismo, establecendo as súas prioridades, aforrando agora para poder garantir o futuro.

Grazas a iso, hai variables obxectivas que demostran que Galicia –con moitos problemas- está en mellor posición que outras comunidades e que o conxunto de España e que as Comunidades Autónomas que a conforman. Non hai tanto tempo que outros facían alardes mentres nós nos preparabamos para tempos difíciles. O resultado é patente. Galicia controla o déficit e outras comunidades son controladas polo déficit.

Confésolles que houbo xente, mesmo algúns de vostedes, que cuestionaron ese modelo e tachaban o noso tratamento contra a crise como excesivamente rigoroso.

Sempre respondín, señorías, que debemos sentirnos tan orgullosos dos nosos avances coma da redución do déficit que garante a nosa solvencia e, polo tanto, o noso autogoberno.

Ambos os dous son síntomas dun país que ten un rumbo claro porque os avances que deamos aseguran o benestar dos galegos de hoxe, e o control do déficit garante o benestar dos galegos de hoxe, pero tamén dos do mañá.

Velaí un xeito de entender o noso papel no tempo que nos tocou vivir. Galicia nin comeza nin acaba con nós. Pero cada un de nós debe decidir como quere permanecer en Galicia.

A miña decisión, e a decisión do Goberno e do grupo parlamentarios que nos apoiou durante a lexislatura, é cumprir co deber de ser dignos do legado que atopamos, xestionalo nas mellores condicións para os nosos contemporáneos, e preservalo para os que nos han de suceder. A idea de facer país non é para nós un mero eslogan. Faise país nos tempos de bonanza, pero sobre todo, señorías, faise país nos momentos de dificultade.

Non podemos elixir o tempo que nos toca vivir. Elixiría para a nosa terra o de prosperidade. Tampouco podemos elixir o tempo no que nos toca gobernar; pero, sen embargo, si elixiría este, elixiría un tempo de dificultade para gobernar porque é

- cando máis se precisa de vocación de servizo.
- cando máis se precisa de compromiso cos cidadáns .
- e cando máis se precisa de confianza no país.

Trátase de Galicia e a miña determinación é absoluta.